

[Arbejdsministeren]

tilkendegav den 13. marts, har jeg levet op til fuldt og helt. Jeg kan endda oplyse, at det beløb, der er til rådighed for 1991, er en anelse større end det, jeg havde givet tilsagn om, nemlig et beløb på 600.000 kr. over, hvad der er forbrugt i 1990. Så jeg har ikke alene levet op til mit løfte, jeg har overopfyldt løftet.

Jeg kan ikke svare præcist ja til hr. Kaj Poulsens supplerende spørgsmål: om det betyder, at man i alle tilfælde kan forlænge alle kontrakter. Det, jeg siger, er, at vi har levet op til vores løfter, og mig bekendt er de fleste af de akutte problemer under løsning i dette øjeblik. Men om der er enkelte tilfælde, hvor det ikke vil kunne lade sig gøre simpelt hen på grund af bevillingsnød, det er jeg ikke i stand til at afklare på nuværende tidspunkt.

Til hr. Risgaard Knudsen, der stillede et klart spørgsmål – eller rettere sagt kom med et klart og tydeligt udsagn om, at jeg havde smølet – skal jeg gerne komme med et lige så klart og tydeligt svar: Det har jeg ikke. Jeg lever op til det, jeg har givet tilsagn om den 13. marts og i breve til hr. Risgaard Knudsen. Jeg har til hensigt inden for de allernærmeste uger på baggrund af et meget grundigt og udførligt udvalgsarbejde at fremsætte forslag om en god ordning for 1992, og jeg tror egentlig, det er det, vi bør koncentrere kræfterne om på nuværende tidspunkt.

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan naturligvis ikke være tilfreds med ministerens svar, når han siger, at han har overholdt bevillingerne og at han har holdt det, han har lovet her i salen, al den stund jeg fik et skriftligt svar fra ministeren den 15. august om denne ordning, hvor ministeren redede for, at der var brugt 3,5 mio. kr., og at en reservepulje op til 5,3 mio. kr. ville blive udlovet senere. Tre uger senere får jeg uopfordret fra ministeren en rettelse til dette svar, som går på, at desværre er alt smuttet i Arbejdsministeriet, alle pengene er brugt.

Derfor giver jeg ikke meget for ministerens svar om, at man nu vil se på de ekstra problemer, der kan være, hvis der er bevillingsmæssig mulighed for det.

Mit spørgsmål går på, om ministeren vil søge den beskedne ekstrabevilling, der skal til, for at vi kan hjælpe de handicappede, der har behov for at få denne hjælpende hånd for at kunne beholde deres erhverv.

Risgaard Knudsen (S):

Vi er jo nødsaget til at få tingene placeret på det rette sted, og når nu ministeren begynder at tale om 1992, så bør vi ikke se bort fra, at der er personer, der er kommet i klemme, fordi ministeren simpelt hen har smølet med denne sag. Derfor må jeg spørge ministeren: Hvad agter ministeren at foretage sig med henblik på at redde de mennesker, der er kommet i klemme?

Her nytter det jo ikke, at ministeren henviser til, hvad han agter at tage initiativ til med henblik på 1992. Her drejer det sig om, at der bliver taget et initiativ med henblik på at redde de mennesker, der er blevet bragt i en ubehagelig situation på grund af ministerens smøleri.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Så har jeg åbenbart alligevel ikke svaret hr. Risgaard Knudsen klart og tydeligt nok, selv om jeg ganske tydeligt gjorde opmærksom på, at der ikke var tale om smøleri, men om, at der er foregået et ihærdigt og grundigt arbejde.

Det er sådan, som jeg orienterede om på et tidligere tidspunkt, at den pulje til omfordeling nu er blevet udmeldt, og mig bekendt skulle den i al fald løse de fleste af de problemer, der vel opstod omkring den 1. oktober.

Jeg kan heller ikke forstå hr. Kaj Poulsens utilfredshed med, at pengene bliver brugt. Altså, når jeg søger en bevilling i Finansudvalget, så er det da med henblik på, at pengene skal bruges, og det er da ikke meningen, at vi skal sidde tilbage med et stort overskud. Det er da meningen, at vi skal hjælpe de mennesker, som vi har givet tilsagn om at hjælpe, og jeg mener altså ikke, der er behov for en ekstra bevilling for at leve op til mit løfte fra den 13. marts.

Kaj Poulsen (S):

Ministerens løfte den 13. marts går ud på, at ordningen skal videreføres på nuværende niveau resten af året. Hvis ministeren havde holdt det løfte, havde ministeren naturligvis udmeldt, at det var de personer, der var i ordningen på daværende tidspunkt, der havde mulighed for at få en bevilling resten af året.

Ministeren har efterfølgende taget nye handicappede ind – forståeligt og rigtigt, fordi der er nogle, der har behov for det – men det betyder, at vi, der har fået et løfte den 13. marts her i salen, har måttet se ministeren løbe fra dette løfte, fordi ministeren har brugt pengene til andre ting end det, løftet af 13. marts går ud på.